

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 08-01-2021
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPBHK
Sagsnr.: 2100016
Dok. nr.: 1536031

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 532 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 532:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser nødbekendtgørelsen får for de ældre? Vil der være ældre, der risikerer at miste færdigheder, f.eks. hvis de ikke får den genoptræning, som de har behov for?”

Svar:

Det følger af bekendtgørelse om begrænsning af rettigheder på sundheds- og ældreområdet i forbindelse med håndtering af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19), at kommunalbestyrelsen kan fravige visse rettigheder og forpligtelser, som følger af serviceloven og sundhedsloven.

Efter servicelovens § 86, stk. 1 og 2, skal kommunalbestyrelsen tilbyde genoptræning og vedligeholdelsestræning til voksne efter en konkret individuel vurdering af træningsbehovet.

Det følger af bekendtgørelse § 11, stk. 1, at kommunen midlertidigt kan beslutte at fravige trufne afgørelser efter servicelovens § 86 helt eller delvist.

Det betyder, at kommunen kan beslutte at aflyse eller udskyde planlagt genoptræning, samt at kommunen kan levere mindre genoptræning end fastsat i den enkelte borgers afgørelse.

Det er en betingelse for, at kommunen kan beslutte at fravige trufne afgørelser om genoptræning, at det sker på baggrund af en samlet vurdering af, at det på grund af kommunens samlede pleje- og personalemæssige kapacitet er nødvendigt i forbindelse med håndteringen af COVID-19, og at genoptræningen af den enkelte borger ud fra en konkret og individuel vurdering af dennes behov vurderes at være af mere underordnet betydning i forhold til det pågældende kapacitetsbehov, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Kommunen skal foretage en konkret og individuel vurdering i forhold til den enkelte borger og dennes behov for hjælp og støtte, således at der ikke sker begrænsninger i den hjælp og støtte, borgeren modtager, ud over hvad der er nødvendigt for at opnå formålet, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 1, og således at begrænsningerne holdes på et minimum, og den enkelte borger ikke udsættes for sundheds- eller sikkerhedsmæssige risici som følge af afgørelsen, jf. § 9, stk. 2.

Kommunen kan således ikke blot ophøre med at levere genoptræning efter servicelovens § 86 med henvisning til, at det er nødvendigt af hensyn til det samlede pleje- og personalemæssige kapacitet er nødvendigt i forbindelse med håndteringen af COVID-

19, men må foretage en vurdering af om den enkelte borger kan undvære genoptræningen helt eller delvist for en kortere periode.

Kommunen skal anvende den behandlings- og personalemæssige kapacitet, der frigøres som følge af en beslutning om at fravige trufne afgørelser om genoptræning eller vedligeholdelsestræning efter § 86, stk. 1 og stk. 2, til borgere med livsnødvendige, kritiske og akutte støttebehov, herunder patienter med COVID-19, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Kommunen skal løbende vurdere nødvendigheden af en beslutning om fravige trufne afgørelser om genoptræning efter servicelovens § 86, og om betingelserne for beslutningen fortsat er opfyldt, og beslutningen skal ophæves straks, når betingelserne ikke længere er opfyldt, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4.

Efter sundhedslovens § 140, stk. 4, har borgere, der udskrives med en genoptræningsplan til kommunal genoptræning ret til at vælge et genoptræningstilbud i privat regi, hvis bopælskommunen ikke er i stand til at tilbyde opstart af genoptræningen inden for senest syv kalenderdage efter udskrivningen fra sygehuset. Ordningen omfatter almen genoptræning samt rehabilitering på specialiseret niveau, mens ordningen ikke vil omfatte genoptræning på specialiseret niveau.

Med bekendtgørelsens § 8, stk. 1, nr. 2, er det fastsat, at kommunen kan beslutte at se bort fra tidsfristen efter sundhedslovens § 140, stk. 4, om genoptræning med en genoptræning efter sundhedsloven.

Kommunen kan således beslutte at se bort fra fristen på syv kalenderdage for tilbud om opstart af genoptræning, såfremt betingelserne i bekendtgørelsens § 7, stk. 1, er opfyldt.

Det betyder, at der kan være patienter, der først vil få et tilbud om opstart af genoptræning efter der er gået syv kalenderdage. Retten til frit valg af leverandør af genoptræning indtræder først fra den dag, hvor kommunalbestyrelsen kan tilbyde opstart af genoptræning. De almindelige betingelser for frit valg skal fortsat være opfyldt.

Kommunen skal anvende den behandlings- og personalemæssige kapacitet, der frigøres som følge af en beslutning om at se bort fra 7-dagesfristen, til behandling af patienter med livsnødvendige, kritiske og akutte støttebehov, herunder patienter med Coronavirussygdom 2019 (COVID-19), jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Kommunen skal løbende vurdere nødvendigheden af en beslutning om at se bort fra 7-dagesfristen, og om betingelserne for beslutningen fortsat er opfyldt, og beslutningen skal ophæves straks, når betingelserne ikke længere er opfyldt, jf. § 7, stk. 3.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Benjamin Haslund-Krog